

پشت صحنه کودتای پست مدرن اردوغان

ترکیه با رفتار های گریز از مرکز رهبران تراز اول خود از جمله رجب طیب اردوغان فاصله زیادی با آن دوران طلایی در اولین دهه از هزاره سوم دارد و تنها مشخصه اش در وقت حاضر چیزی جز تولید بحران نیست.

به گزارش آرالن نیوز، ترکیه با رفتار های گریز از مرکز رهبران تراز اول خود از جمله رجب طیب اردوغان فاصله زیادی با آن دوران طلایی در اولین دهه از هزاره سوم دارد و تنها مشخصه اش در وقت حاضر چیزی جز تولید بحران نیست. روزی اردوغان به سراغ بحرانی می رود که همچون واقعه پارک کزی رنگ و بوی بحران زیست محیطی دارد و روزی هم مامشات عامدانه و معنا دار با داعش و تاسف بار تر آن که روزی هم تیغ تیز جفای خود را بر گلوئی منتقدان خود از جمله اصحاب رسانه می گذارد و سرانجام سرنوشتی چون محاکمه و زندان را برایشان رقم می زند. کارنامه اردوغان به وقت حاضر چیزی جز انبوهی از بی رسمی ها، ترکتازی های خود سرانه و نامردی ها نیست. حرکت به سوی دیکتاتوری، تلاش برای تغییر قانون اساسی و افزایش اختیارات رئیس جمهور، ناکامی در سیاست خارجی و تشدید شکاف های داخلی، اتخاذ سیاست های اقتدارگرایانه در داخل و فاصله گرفتن از سیاست های فراگیر در عرصه های فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و چرخش در سیاست خارجی ترکیه را باید مهمترین وجوه این بی رسمی ها و نا مردی ها دانست. در این میان کودتای چهارم ماه می 2016 را باید جدیدترین سناریو از رفتار های گریز از مرکز رجب طیب اردوغان دانست. این کودتا که در حمایت و استظهار حلقه اصلی حزب عدالت و توسعه به ویژه شخص اردوغان و طرفداران فرصت طلبش به اجرا در آمد، احمد داوود اوغلو را با هدف برکناری از کرسی نخست وزیری نشانه رفت. این توطئه ها و غرض ورزی های اردوغان آنجا توجیه پیدا کرد که احمد داوود اوغلو در اجرایی سازی منویات رجب طیب اردوغان در سپهر سیاست عمومی ترکیه همراهش نبوده و اساساً او را یاری نکرده است. برای نمونه برای اردوغان جای این پرسش باقی است که چرا احمد داوود اوغلو به عنوان نخست وزیری که توسط او انتخاب شده است، در قضیه تعویض و انتقال سیستم سیاسی نخست وزیری به سیستم رئیس جمهوری او را یاری نداده و یا در قضیه چگونگی برخورد با فتح ... گولن به عنوان اصلی ترین اپوزیسیون اردوغان، رویکرد اهمال را بر رویکرد های پراگماتیسمی ترجیح داده است و آن را به وقت دیگری موکول کرده است؟ در عرصه سیاست خارجی هم ترکیه سعی داشت به برکت عمق استراتژیک معمار نوین سیاست خارجی خود یعنی شخص احمد داوود اوغلو مشکلات با همسایگان را به صفر برساند، مسئله ای که مورد توافق اردوغان نبود و از آنجایی که این مشکلات به جای رسیدن به صفر در نهایت به تنش صد با همسایگان تبدیل شد، زمینه برای تضعیف اعتبار جایگاه ترکیه و رهبر تراز اولش فراهم شد. به واقع باخت اردوغان در قمار مواجهه با همسایگان به ویژه برپایی و استواری نظام سیاسی سوریه به رهبری بشار اسد، به جایگاه بین المللی ترکیه ضربه مهلکی وارد کرد. به واقع این انزوا در باور اردوغان علتی نداشت جز مواضع انفعالی و اهمال احمد داوود اوغلو. در بعد دیگر توجیهی که اردوغان برای برکناری احمد داوود اوغلو داشت به سناریویی مربوط بود که کارگردان اصلی اش خود شخص اردوغان بود. این سناریو که از پندار های خام و تصورات بی پایه و اساس شخص اردوغان ناشی می شد، بر این نکته تاکید می کرد که احمد داوود اوغلو تلاش هایی را برای رسیدن به سمت ریاست جمهوری کشور آغاز کرده است و حتی برای سرنگونی اردوغان از سمت ریاست جمهوری با غرب همکاری دارد. در این راستا بسیاری از تحلیلگران مسائل ترکیه استدلالات اردوغان و محاجاتش را دلیل اصلی برکناری احمد داوود اوغلو می دانند. همین تحلیلگران بر این باورند که برکنار کردن نخست وزیر مشروع کشور آن هم به منظور فراهم کردن زمینه قانونی رژیم دیکتاتوری در حقیقت در حکم کودتای پست مدرنی است که کم و کیفش همانند کودتای پست مدرن 28 فوریه 1997 علیه نجم الدین اربکان در اذهان باقی خواهد ماند. در این میان نکته آن است که آن چه به وقت حاضر بین داوود اوغلو و اردوغان در جریان است نه یک رقابت سیاسی بلکه جنگی است که بازنده اصلی آن مشخص است و نتیجه اش هم در بد بینانه ترین شرایط آن خواهد بود که نظام پارلمانی 150 ساله ترکیه تسلیم خواسته های دیکتاتوری خود کامه چون رجب طیب اردوغان نخواهد شد.